

[CLÀSSICA](#) | [CAST@FIGURE](#)

Acis & Galatea a Sant Cugat

El festival Contratempus porta a escena l'òpera pastoral de Händel

— Dani Cortés Gil

[@https://www.facebook.com/meyerbeerproject/](https://www.facebook.com/meyerbeerproject/)

23/09/2021

Acis and Galatea suposà per a **Händel** el seu primer contacte amb la llengua de **Shakespeare** després del gran triomf londinenc que havia comportat l'estrena de *Rinaldo* i d'altres òperes d'esquemes italians. Una espècie de fusió entre aquests models i els de la *masque*, i que poc a poc aniria conformant autèntiques òperes angleses, malgrat que sota l'aparença d'oratoris (*Semele*, *Hercules*). La partitura, estrenada el 1718 a Cannon, el luxós palau d'un dels primers mecenes de Händel a Londres, el duc de Chandos, és un compendi de les més belles melodies sorgides de la seva ploma. Una escriptura senzilla i directa que s'allunya de les seves farragoses òperes italianes, afegint-hi també una minuciosa pintura sonora del marc pastoral en que es desenvolupa l'acció.

De fons, Ensemble Contratemp, a primer pla Maria Hinojosa i Jorge Juan Morata

Contratemp, les jornades de **Música Antiga de Sant Cugat del Vallés**, ha tingut la feliç idea d'incloure aquesta bella òpera en la seva programació, un esdeveniment que sobresurt entre la monotonia operística que últimament s'ha instal·lat a casa nostra. No podem deixar de felicitar aquesta "temeritat", que suposem amb pocs mitjans però feta amb dignitat i amor. El conjunt **Ensemble Contratemp**, format en aquest cas per set músics, estigué dirigit des del clavicèmbal pel contratenor **Jordi Domènech**, que sembla voler seguir les passes dels seus companys de corda, des dels mítics Deller o Jacobs fins al mediàtic Jaroussky, tots ells passats de la interpretació vocal a la direcció orquestral. Domènech sabé crear els climes adients dels diferents episodis ideats per Händel sense el nerviosisme d'altres o la direcció tova d'alguns. Potser el moment menys agraciats fou la vivaldiana obertura de l'òpera, amb un so poc empastat i algunes inexactituds, una manca de control que també es va fer evident el primer cor, "Oh, the pleasure of the plains!". Però la seva direcció anà creixent a mesura que s'anaven succeint els diversos números fins a arribar a una mort d'Acis absolutament colpidora. Cal esmentar que el grup instrumental se situà en un segon terme a l'escenari, sense contacte visual amb els cantants, handicap que creiem no ajudà gaire a la interpretació. De la part instrumental destacaren l'oboè (a més a més de flauta) de **Daniel Ramírez** i la viola da gamba de **Lixania Fernández**, que també intervingué com a reforç dels moments corals.

A nivell vocal, no acabà de funcionar la parella protagonista; enyorarem unes veus més delicades, de sonoritats vellutades que transmetessin els suaus colors amb què Händel pinta els seus personatges. La Galatea de **Maria Hinojosa** es beneficià d'una magnífica tècnica en els moments d'agilitats ("As when the dove"), però el seu timbre poc agraciats ens privà de gaudir dels episodis més melòdics ("Hush, ye pretty warbling quire") o elegíacs (l'extraordinària "Heart, the seat of soft delight"). Així mateix, també trobarem una veu de timbre ingrat la del tenor **Jorge Juan Morata**, a més a més d'uns volums poc controlats, especialment en els aguts. Cal agrair però a Morata la gran feina com a autèntica *anima mater* d'aquest *Contratemp* de Sant Cugat. Segurament sense ell, aquest espectacle no hauria vist la llum.

Sorprenent la veu d'**Aurora Peña** en la part del pastor Damon, ja des de la seva primera ària, la deliciosa "Shepherd, what art thou pursuing", mostrant un magnífic control de la respiració, les agilitats i unes sonoritats agradables. Trobem que la direcció escènica no afavorí gens el seu personatge, omnipresent a l'escenari, suposem que per emplenar la buidor d'idees en la història principal. Però qui sobresortí entre el quartet vocal va ser el Polifem d'**Elías Arranz**. Una veu rotunda i per moments cavernosa, que interpretà perfectament al temible ciclop. És una llàstima que la seva part a l'òpera sigui força minsa. De bon grat hauríem escoltat alguna ària més on es posessin de manifest les seves excel·lents qualitats.

La posada en escena d'**Albert Arribas** partí d'un escenari nu però ple de totes les andròmines que es poden trobar en qualsevol *backstage* teatral. Plafons, màquines de begudes, cubells d'escombreries, restes de decorats, a més a més d'una immensa grua que serví al final per representar la metamorfosi d'Acis en riu. Entre aquest desgavell d'objectes sense cap sentit, es decidí representar la història d'Ovidi en un primer pla però transposada al que ens va semblar un ressort de luxe (no hi havia gairebé cap referència escènica), on Galatea i Polifem passen unes vacances servits pels cambrers Demon i Acis, qui cau sota l'embuix de la senyora. Molt original, però res més. Els amors prohibits d'Acis i Galatea passaren amb una parsimònia desesperant que únicament s'emplenaven amb les corredisses de Demon d'un lloc a l'altre. Mentrestant Polifem prenía el sol, aliè a tot plegat. Cap al final trobarem alguna idea interessant, com la mort d'Acis, molt ben resolta simplement amb una caixa de cartró que representava la roca amb la qual és esclafat. La seva ascensió als cels fou dirigida per una sorollosa grua des d'on queien les cintes plàstiques que representaven el riu en què es metamorfitzava el malaurat pastor. A nivell escènic ens va satisfer més la producció de **Rafael R. Villalobos** per a Peralada de fa un parell d'anys, amb més interès pel marc natural que impulsa tota l'obra, totalment oblidat en la representació de Sant Cugat.

Fes-te subscriptor de Núvol

Suma't al digital de cultura i gaudeix d'un munt d'avantatges

Participa en sortejos setmanals i guanya llibres

Rep la revista anual en paper

Accedeix a la Biblioteca del Núvol

Aconsegueix descomptes culturals

[Subscriu-t'hi ara!](#)

Museu Picasso Exposició

PICASSO

21.05 – 26.09.2021

i les joies d'artista

- [Albert Arribas](#)
- [Aurora Peña](#)
- [Daniel Ramírez](#)
- [Elias Arranz](#)
- [Ensemble Contratemps](#)
- [Händel](#)
- [Jorge Juan Morata](#)
- [Lixania Fernández](#)
- [Maria Hinojosa](#)
- [Sant Cugat](#)
- [Shakespeare](#)

margaret michaelis

CINC DIES PEL BARRI XINO

COMENTARIS

[→ Inicia sessió per deixar un comentari](#)

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

Crítica

El (mal) so de la pedra

— Elsa Álvarez Forges

Crítica

Nous inicis

— Meritxell Tena

Vet-ho aquí

Els cinc secrets del #SecretJove

— Berta Coll i Bosch

Museu Picasso Exposició

PICASSO i les joies d'artista

EN PORTADA

Vet-ho aquí

10 músics per descobrir aquesta Mercè

— Gerard E. Mur

Vet-ho aquí

Festa Major als Museus

— Núvol

Crítica

El somriure trol de Carles Porta

— Joan Burdeus

Vet-ho aquí

Totes som poloneses

— Oriol Puig Taulé

EL MÉS VIST

- 1 El somriure trol de Carles Porta
— Joan Burdeus
- 2 — Griselda Oliver i Alabau
Els 10 errors més freqüents en català
- 3 Exposada
— Montserrat Dameson
- 4 La democràcia no fa gràcia
— Oriol Puig Taulé
- 5 Gerard Furest: "Hem d'aplicar un pragmatisme unilateral"
— Joan Burdeus

Nous cursos de tardor de l'Institut d'Humanitats de Barcelona!

MATRÍCULA OBERTA
MODALITATS:
PRESENCIAL / ONLINE

Medio	Núvol	Fecha	23/09/2021
Soporte	Prensa Digital	País	España
U. únicos	3860	V. Comunicación	832 EUR (976 USD)
Pág. vistas	12 546	V. Publicitario	376 EUR (441 USD)

<https://www.nuvol.com/musica/classica/acis-galatea-a-sant-cugat-206566>

Núvol utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continues navegant entendrem que ho acceptes.

[Més informació](#)

Accepto